

Arrest

nr. X van 13 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gelet op de beschikking van 21 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X loco advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Saho te zijn, en geboren te zijn op X te X. Op de leeftijd van ongeveer drie jaar, verhuisde u naar het dorp Lialeo, waar u samenwoonde met uw moeder. U liep nooit school in Eritrea. U huwde op 10 mei 2002 met X, met wie u op heden 2 zonen en 1 dochter heeft.

Omstreeks het jaar 2009 ging u wonen in het dorp Ali Gidir, in de zoba Gash Barka, in het kader van een overheidsprogramma waarbij u landbouwgrond werd gegeven bij dit dorp. U verbleef slechts drie

maanden te Ali Gidir, en keerde nadien terug naar Lialeo. Omstreeks het jaar 2010 verliet uw man Eritrea, nadat hij deserteerde uit het leger. Er kwamen vaak soldaten naar uw dorp, die op zoek waren naar uw man. Zes maanden voor uw vertrek uit Eritrea, verhuisde u naar de stad Adi Keyh, waar u en uw man een huis kochten. Op 5 maart 2015 werd uw huis door de Eritrese autoriteiten vernield. U besloot daarop, in april van het jaar 2015, het land te verlaten, en u reisde per bus van Adi Keyh naar Ali Gidir. Vanuit Ali Gidir ging u, samen met uw kinderen, te voet verder en stak u de Eritrees-Soedanese grens over. Nadat u deze grens overstak, passeerde er een wagen, waarvan de inzittenden bereid waren u en uw kinderen rechtstreeks naar Khartoem te voeren. Nadat u enige tijd te Khartoem verbleef, zette u uw reis verder via Libië, de Middellandse Zee over, naar Italië. Vanuit Italië reisde u verder naar België, waar u aankwam op 8 september 2015. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 september 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet geloofwaardig bevonden wordt.

U verklaarde geboren te zijn in het dorp Karibosa, en op de leeftijd van drie, verhuisd te zijn naar het dorp 'Lialeo', beide dorpen nabij de stad Adi Keyh (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, 6 en 9). Gevraagd in welke zoba [administratieve regio waarin het land Eritrea is opgedeeld] het dorp Karibosa gelegen is, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat het nabij Adi Keyh is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of u weet wat een 'zoba' is, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat de administratie te Adi Keyh was. U gevraagd of Adi Keyh niet de 'nues zoba' [administratieve eenheden waarin elke zoba opgedeeld is] betreft, antwoordde u – volkomen incorrect – dat Adi Keyh vroeger de nues zoba betrof, maar op heden Mendefera de nues zoba is. Gevraagd wat het verschil is tussen een zoba en een nues zoba, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Opnieuw gevraagd of u weet in welke zoba u woonde, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat het in de buurt van Adi Keyh is. Gevraagd in welke zoba de stad Adi Keyh gelegen is, antwoordde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – enkel te weten dat de zoba vroeger in Adi Keyh was, en op heden te Mendefera is. **Gevraagd of u dan niet weet in welke zoba Adi Keyh is gelegen, antwoordde u het niet te weten, en enkel van de term 'zoba' te hebben gehoord.** Gevraagd of u 'Debub' kent, antwoordde u bevestigend, en gevraagd wat Debub is, gaf u aan dat het zoba Debub is, en alles – Adi Keyh en andere plekken – zoba Debub betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U erop gewezen dat, wanneer u eerder werd gevraagd naar de zoba, u steeds verwees naar 'zoba Adi Keyh', antwoordde u enkel dat het zoba Debub is. Gevraagd hoe het komt dat u dit plots wel wist aan te geven, verklaarde u dat een zoba een verzameling van veel dorpen is, zoba Adi Keyh dat ook is, en voegde u er, uiterst warrig, aan toe dat Zoba Debub aan de kant van uw dorp is. Opnieuw gevraagd in welke zoba uw dorp gelegen was, antwoordde u – verrassend genoeg, gegeven vorige verklaringen – Adi Keyh (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). **Gevraagd wat zoba Debub dan is, antwoordde u, volledig foutief, dat zoba Debub alle zoba's samen betreft, en verklaarde u verder dat Asmara de hoofdstad is van zoba Debub.** **Gevraagd wat Mendefera is, en bij wijze van voorbeeld gevraagd of dat een stad, een dorp, dan wel een verzameling van dorpen is, antwoordde u het niet te weten.** Gevraagd of u dan niet weet of Mendefera een stad, dan wel een dorp, dan wel een streek is, antwoordde u enkel dat u niet vaak buiten uw dorp kwam. U erop gewezen dat u zelf begon over Mendefera te spreken, en u daarmee wel degelijk de indruk wekt dat u weet wat Mendefera is, herhaalde u dat u niet vaak buiten uw dorp kwam, u niet veel weet over Mendefera, en **u niet weet of dat een stad of een dorp is.** U verklaarde tevens, later tijdens het gehoor op het CGVS, dat uw vader gedurende een bepaalde periode opgesloten was te Mendefera, vooraleer hij naar de gevangenis te Sembel werd overgebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U geconfronteerd met uw eerdere onwetendheid wat betreft Mendefera – zo wist u niet aan te geven of Mendefera een stad, een dorp, of een streek betreft – en u gevraagd hoe dat kan, gezien u later verklaarde te weten dat uw vader was opgesloten te Mendefera, antwoordde u enkel **te weten dat Mendefera een dorp is**, en herhaalde u nogmaals dat u er zelf niet bent geweest. **Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen, reeds ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit, en uw verklaring in Eritrea te hebben gewoond tot het jaar 2015. Immers, Adi Keyh is een middelgrote stad, en tevens de hoofdplaats van de gelijknamige nues zoba. De nues zoba Adi Keyh is gelegen in de zoba Debub, een zoba met als**

hoofdstad Mendefera. Uw verklaringen, met name dat Asmara de hoofdstad zou betreffen van zoba Debub, dat Adi Keyh niet in de zoba Debub gelegen is, en uw onvermogen uit te leggen wat het verschil is tussen een zoba en een nues zoba, doen verder ernstig afbreuk aan uw beweerde afkomst uit Karibosa en Lialeo, plekken die beide gelegen zijn in zoba Debub. Voorts dient opgemerkt dat de manier waarop u over zaken (zoals de plek Mendefera) spreekt, zonder dat u blijkt te weten waarover u eigenlijk spreekt, enkel blijkt geeft van (gebrekig) ingestudeerde kennis. Gevraagd naar bergen in de omgeving van uw geboorteplek Karibosa, verklaarde u enkel de berg 'Sihat' te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u er nog andere kent, antwoordde u dat er wel andere bergen zijn, maar u zich enkel 'Sihat' herinnert. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat het dorp Karibosa gelegen is naast de berg Adishum (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u deze berg niet weet te vermelden, wanneer u naar bergen in de omgeving van Karibosa werd gevraagd, maar enkel een verder afgelegen berg weet te vermelden, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit.

Gevraagd of u te Eritrea beschikte over een residentiekaart, gaf u aan dat u enkel beschikte over een identiteitskaart (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). **Gevraagd of u weet wat een residentiekaart is, antwoordde u ontkennend**, en voegde u eraan toe enkel de identiteitskaart te kennen. Bij aanvang van het gehoor – wanneer er u werd uitgelegd dat het van het grootste belang is dat u de waarheid vertelt over de verschillende plekken waar u woonde – verklaarde u uitdrukkelijk dat u enkel in uw dorp en Adi Keyh was, en u niet op andere plekken geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of u ooit uw dorp moest verlaten, dan wel ontvluchten, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat u wel eens op bezoek zou gaan naar uw geboortedorp, alsook naar het dorp van uw echtgenoot, maar u voor het overige uw dorp niet verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18). Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd werd om uit te leggen hoe u Eritrea heeft verlaten en naar de grens reisde, verklaarde u plots – uiterst bevreemdend, gegeven bovenstaande verklaringen – dat u eerst naar [zoba] Gash Barka reisde, **gezien u beschikte over een residentiekaart te Gash Barka** (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). U verklaarde plots – uw eerdere, herhalende, verklaringen steeds in uw dorp te zijn verbleven en enkel in de stad Adi Keyh te zijn geweest, volledig tegensprekend – dat u zo'n 7 jaren geleden door de Eritrese overheid naar Gash Barka werd gebracht, u daar een stuk landbouwgrond werd gegeven, u zich daar inschreef bij de administratie, en u daar zo'n drie maanden verbleef. Gevraagd waarom u dit eerder niet zei, en er u letterlijk werd gevraagd of u ooit uw dorp heeft moeten verlaten, verklaarde u dat u dacht dat de interviewer die u hoorde, plekken in het buitenland bedoelde. Het dient opgemerkt dat deze verklaring allerminst aannemelijk is en niet geloofwaardig bevonden wordt, daar er geen enkele reden is waarom u dit zou gedacht hebben, en uit uw antwoord – dat u wel naar uw geboortedorp Karibosa zou gaan wanneer er een trouw of begrafenis plaatsvond, en ook naar het dorp van uw man – overduidelijk naar voren komt dat u de vraag wel degelijk correct had begrepen. Dat u, gevraagd hoe u erin slaagde naar de grens te reizen – zich plots 'herinnert' dat u beschikte over een residentiekaart waarmee u naar de zoba Gash Barka kon reizen, en u eigenlijk officieel te Ali Gidir woonde, in de zoba Gash Barka, zijn verklaringen die danig tegenstrijdig zijn met uw eerder afgelegde verklaringen [met name dat u niet weet wat een residentiekaart is, u er nooit een had in Eritrea, en u steeds in uw dorp en te Adi Keyh heeft gewoond] dat er helemaal geen geloof aan kan worden gehecht. **Deze wijzigende en tegenstrijdige verklaringen betreffende uw woonplaats te Eritrea, doen verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen over de Eritrese nationaliteit te beschikken, en uw verklaring in Eritrea te hebben gewoond tot het jaar 2015.**

Gevraagd wat 'Gash Barka' is, antwoordde u vaagweg dat dat 'aan de kant van Sawa' is (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Opnieuw gevraagd waarvan Gash Barka de naam is, antwoordde u dat het 'zoals Adi Keyh is', en voegde u er, weinig verhelderend, aan toe dat er ook dorpen zijn in Gash Barka. **Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen incorrect zijn.** Immers, Gash Barka betreft een zoba, die onderverdeeld is 13 nues zoba's, Adi Keyh betreft zowel de naam van een stad, als van de gelijknamige nues zoba. Gevraagd waar in Gash Barka u dan woonde, verklaarde u dat u te Ali Gidir woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Gevraagd waar in Gash Barka dat is, antwoordde u dat het gelegen is 'aan de kant waarheen de moslims bidden' – een verklaring waaruit af te leiden valt dat Ali Gidir in het noordoosten van de zoba Gash Barka zou moeten liggen, gezien er binnen de islam steeds dient te worden gebeden in de richting van de plaats Mekka, hetgeen ten noordoosten van Eritrea is gelegen. Het dient echter opgemerkt dat het dorp Ali Gidir in het uiterste westen van Eritrea is gelegen, aan de grens met Soedan (zie landkaart in administratief dossier). Gevraagd of u Talatasher kent, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat ook aan de grens ligt, en u er soms boodschappen deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gevraagd wat er dichterbij gelegen is bij de Soedanese grens – Ali Gidir, dan wel Talatasher – antwoordde u dat Ali Gidir dichterbij de grens

gelegen is. Gevraagd in welke nyes zoba Ali Gidir gelegen is, antwoordde u nyes zoba Barentu (zie gehoorverslag CGVS, p.34). Het dient opgemerkt dat Ali Gidir gelegen is in de nyes zoba 'Tesseney', en niet in de nyes zoba Barentu, alsook dat Talatasher dichterbij de Soedanese grens gelegen is, dan de plek Ali Gidir. **Opnieuw dient vastgesteld dat uw manifest foutieve verklaringen, verder afbreuk doen aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en uw verklaring te Eritrea te hebben gewoond tot het jaar 2015.**

Gevraagd wanneer nieuwjaarsdag gevierd wordt in Eritrea, legde u uit dat er twaalf maanden zijn en u denkt dat nieuwjaar in de eerste maand is (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). **U voegde er spontaan zelf aan toe dat er ook een feest is op datum van 20 sene [= 20 juni].** Gevraagd welk feest dat dan is, antwoordde u – **opmerkelijk genoeg, gezien u het zelf aanbracht – het niet te weten**, en herhaalde u nogmaals dat u niet vaak buiten kwam. U erop gewezen dat u deze feestdag uit eigen beweging vermeldde, en gevraagd hoe het dan kan dat u er niets over weet, zelfs niet welke feestdag het zou zijn, wist u enkel te verklaren **dát er dan een feest was, en 'ze' iets deden, maar u niet weet wat precies.** Gevraagd of u nog andere feestdagen in Eritrea kent, antwoordde u herhalend dat er nieuwjaar is. Gevraagd wanneer de onafhankelijkheidsdag gevierd wordt in Eritrea, antwoordde u dat u hoorde van het referendum, maar u niet weet in welke maand de onafhankelijkheidsdag valt (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). **Gevraagd of u weet in welk jaar Eritrea onafhankelijk werd, diende u opnieuw het antwoord schuldig te blijven, en verklaarde u ter verschoning geen geschiedenis te hebben gestudeerd en geen school te hebben gelopen.** U erop gewezen dat de onafhankelijkheidsdag in Eritrea erg groots gevierd wordt, en over het hele land wordt gevierd, en gevraagd hoe het mogelijk is dat u er geen idee van blijk te hebben wanneer dat is, antwoordde u vaagweg en geen antwoord biedend op de u gestelde vraag, **dat u enkel weet dát er een feest is, maar u niet weet in welke maand.** U kent evenmin enige publieke feestdag in de negende maand van het jaar [september ofte 'Meskerem' in de taal tigrinya] (zie gehoorverslag CGVS, p. 27-28). **Het dient opgemerkt dat het uiterst opmerkelijk en bevreemdend bevonden wordt dat u, zelfs niet bij benadering, niet weet aan te geven wanneer de onafhankelijkheidsdag gevierd wordt in Eritrea, dan wel wanneer Eritrea een onafhankelijk land werd.** Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen uw hele leven, tot april 2015, in Eritrea te hebben gewoond. Immers, er is geen hoge scholingsgraad vereist om te weten, of aan te geven, wanneer en hoe onafhankelijkheidsdag gevierd wordt. Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt voorts dat de onafhankelijkheidsdag de meest belangrijke feestdag in Eritrea betreft, dit een vrije dag betreft, deze over het hele land wordt gevierd, en deze vieringen tot een week lang kunnen duren. Gevraagd wat het 'referendum' is waarover u sprak, antwoordde u ook niet te weten wat dat is, en u enkel weet dát ze een referendum deden na de bevrijding van het land (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd wat een referendum is, antwoordde u te denken dat het de dag was waarop mensen hun identiteitskaart kregen. Opnieuw gevraagd wat een referendum is, herhaalde u dat het de dag was waarop mensen hun identiteitskaart kregen. Gevraagd wat de inwoners van Eritrea dan moesten doen op de dag van het referendum, antwoordde u dat de mensen samenkwamen in de verschillende administraties, en ze dansten en zongen. U, bij wijze van hint, gevraagd of de mensen op de dag van het referendum ook een keuze moesten maken, antwoordde u dat dat kan, maar u het niet weet, en herhaalde u opnieuw dat u steeds in uw dorp was. U erop gewezen dat u zelf het referendum ter sprake bracht, en u daarmee laat uitschijnen dat u weet waarover u praat – quod non, gegeven uw eerdere verklaring – antwoordde u dat u enkel hoorde dát er een referendum was na de bevrijding (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). U erop gewezen dat uit uw verklaringen blijkt dat u er geen benul van heeft wat een referendum is of inhoudt, antwoordde u dat niet te weten, en u het enkel van uw moeder vernam. **Opnieuw dient vastgesteld dat u over zaken spreekt die blijk geven van kennis, maar – wanneer er enigszins ingegaan wordt op uw verklaringen – waarover u eigenlijk helemaal niets weet. Dat u zou weten dat er een referendum plaatsvond naar aanleiding van de onafhankelijkheid van Eritrea, is dan ook geenszins geloofwaardig, daar blijkt dat u niet weet wat een referendum is – u wist zelfs niet aan te geven dat er gekozen dient te worden tussen verschillende mogelijkheden. Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen enkel blijk geven van gebrekkig ingestudeerde kennis, die niet weet te overtuigen.**

U herinnerd aan uw verklaring dat uw broer op heden in de zesde graad van het onderwijs schoolloopt te Eritrea, en gevraagd hoeveel graden er in totaal zijn, antwoordde u dat er twaalf graden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd waar men de 12e graad dient te volgen, antwoordde u te Safira (de plek waar uw broer schoolloopt, alsook waar uw kinderen een jaar naar school zouden zijn gegaan – zie gehoorverslag CGVS, p. 15 en 23). U legde verder uit dat, wanneer men op een te late leeftijd begint te studeren in Eritrea, men niet toegelaten wordt om de 12e graad aan te vatten, en deze personen meteen naar Sawa gestuurd worden. U, ter bevestiging, nogmaals gevraagd of men dan overal in

Eritrea de twaalfde graad van het onderwijs kan volgen, dan wel of dit dient gevolgd te worden op 1 bepaalde plek, antwoordde u, zonder aarzeling, dat men de 12e graad op alle plekken kan volgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). U gevraagd of u daar zeker van bent, antwoordde u te weten dat men dient te studeren tot en met de 12e graad, en men nadien naar Sawa moet. Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen manifest onjuist zijn. Zo blijkt eenduidig uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de 12e en laatste graad van het onderwijs in Eritrea, enkel gevolgd kan worden in het militaire trainingskamp Sawa, opdat men niet zou ontsnappen aan de militaire training en de nationale dienstplicht. **Dat u opperde te weten dat men pas na het afmaken van de 12e graad naar Sawa dient te gaan, en men gelijk waar in Eritrea de 12e graad kan volgen, zijn opnieuw manifest incorrecte verklaringen die verder ernstig afbreuk doen aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en uw verklaring te Eritrea te hebben gewoond tot het jaar 2015.**

Afgezien van de vaststelling dat – gezien uit het voorgaande reeds blijkt dat u uw beweerde Eritrese nationaliteit niet aannemelijk heeft weten te maken – er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten te Eritrea, en uw vlucht uit het land, dienen enkele van uw verklaringen hieromtrent opgemerkt, die het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen enkel verder bevestigen.

U verklaarde dat uw man vanuit Israël een huis voor u kocht te Adi Keyh, en u daar woonde gedurende de laatste zes maanden voorafgaand aan uw vertrek uit Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **U verklaarde eveneens – gevraagd hoe het komt dat de door u neergelegde huwelijksakte pas in het jaar 2015 werd afgeleverd [hoewel u huwde in het jaar 2002] – dat u de originele huwelijksakte verloren was, u deze akte nodig had wanneer het huis te Adi Keyh werd gekocht, en u daarom een nieuw aanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U legde voorts uit dat, bij de aankoop van het huis, u het was die uw handtekening diende te plaatsen, en u daartoe ook dat blad [huwelijksakte] nodig had.** Gevraagd of de autoriteiten geen problemen maakten wanneer u dit huis kocht, gezien uit de huwelijksakte die u diende voor te leggen, blijkt dat u getrouwd bent met een Eritreeër die door de autoriteiten wordt gezocht, antwoordde u dat er tot op het laatste moment geen enkel probleem was, en ze pas een probleem maakten wanneer u er al woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). **U gewezen op de vaststelling dat uw verklaringen volledig incoherent zijn – met name uw verklaring dat u een nieuwe huwelijksakte opvroeg die u nodig had voor de aankoop van het huis [die afgeleverd werd op 6 maart 2015], uw verklaring gedurende zes maanden te Adi Keyh te hebben gewoond, en uw verklaring Eritrea te hebben verlaten in de loop van de maand april 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10, 30 en 36) – antwoordde u – uw verklaringen simpelweg wijzigend en allerm minst overtuigend – dat men uw huwelijksakte pas aan u vroeg nadat uw huis werd vernield (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Het dient opgemerkt dat uw tegenstrijdige en wijzigende verklaringen ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.** Ook wat betreft de reden voor uw verhuis naar Adi Keyh, weet u geenszins overtuigend te antwoorden. Immers, u gevraagd wat de reden was om uw dorp Lialeo te verlaten, en in de stad Adi Keyh te gaan wonen, diende de vraag u eerst herhaald te worden, en antwoordde u dan – geenszins een antwoord biedend op de vraag waarom u plots verhuisde naar Adi Keyh – dat uw man er een huis had gekocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd waarom uw man een huis kocht in Adi Keyh – een vraag die geenszins abnormaal is, gezien u praktisch uw hele leven in het dorp Lialeo zou hebben gewoond bij uw moeder – antwoordde u herhalend, en ontwijkend, dat uw man een huis kocht in Adi Keyh. Opnieuw meermaals gevraagd naar de reden waarom u plots diende te verhuizen naar Adi Keyh, bleef u deze vraag steeds ontwijken en herhaalde u telkens dat uw man een huis voor u kocht te Adi Keyh, zonder enige opheldering te verschaffen betreffende het waarom van deze verhuis. U na de pauze tijdens het gehoor op het CGVS deze vraag opnieuw gesteld, verklaarde u plots dat het beter was in Adi Keyh en uw kinderen er naar school konden gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U erop gewezen dat u, volgens uw eigen verklaringen, uw kinderen slechts één jaar school liet lopen te Safira, en gevraagd waarom u – gegeven de verklaring dat u uw kinderen slechts een jaar school liet lopen, dan omwille van de scholing van uw kinderen naar Adi Keyh wou verhuizen, antwoordde u – opnieuw de vraag ontwijkend, en niet relevant – dat Lialeo niet het thuisland van uw kinderen is. U opnieuw gevraagd waarom u dan niet verkoos in Lialeo te blijven, en u gesteld dat het toch net moeilijker is voor een alleenstaande vrouw met kinderen, om helemaal alleen in een stad te gaan wonen, verklaarde u dat u bang was te Lialeo, daar er soldaten kwamen op zoek naar uw man, die zo'n zes jaren geleden Eritrea zou hebben verlaten. Uw wijzigende verklaringen betreffende de reden voor uw verhuis naar Adi Keyh – zo wist u eerst geen reden voor deze verhuis te noemen, later verklaarde u dat het omwille van de scholing van uw kinderen was, en nog later dan weer dat u verhuisde omdat uw man gezocht werd in Lialeo – doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. U geconfronteerd met de bevreedende

vaststelling dat u enerzijds verklaarde dat uw man zonder enig probleem een huis kon kopen op zijn naam, te Adi Keyh, vanuit Israël, en anderzijds dat u naar Adi Keyh verhuisde omdat u zelf bang was van de militairen die uw man kwamen zoeken in het dorp waar u woonde, verklaarde u dat er u pas gevraagd werd waar het geld van de aankoop voor het huis vandaan kwam, nadat u het huis had gekocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Opnieuw dient opgemerkt dat uw verklaringen niet geloofwaardig bevonden worden. Hierbij dient tevens opgemerkt dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat, in tegenstelling tot het voorgaande, men u nooit gevraagd heeft waar het geld vandaan kwam waarmee u het huis te Adi Keyh zou hebben gekocht. **Opnieuw dient opgemerkt dat uw wijzigende en tegenstrijdige verklaringen, verder ernstig afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen.**

Voorts dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de wijze waarop u Eritrea zou verlaten hebben, opnieuw geenszins aannemelijk worden bevonden. Zo verklaarde u dat u met behulp van uw residentiekaart [waarover u plots wel bleek te beschikken, cf. supra] zonder problemen kon reizen naar Ali Gidir, nabij de Soedanese grens (zie gehoorverslag CGVS, p. 31, 32 en 33). U verklaarde dat u voorts te voet, vanuit Ali Gidir, de Eritrees-Soedanese grens overstak, en – wanneer u de grens was overgestoken – u een wagen zag naderen, die bereid was om u en uw kinderen mee te nemen, naar Khartoem (zie gehoorverslag CGVS, p. 34 en 35). Gevraagd of u rechtstreeks naar Khartoem werd gebracht, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Gevraagd of de wagen ergens stopte onderweg naar Khartoem, antwoordde u ontkennend. Gevraagd van waar die wagen kwam, wanneer u ze tegenkwam na het oversteken van de grens, antwoordde u het niet te weten. U gesteld dat het toch evengoed Eritrese spionnen konden zijn, of grensbewakers, antwoordde u er niet aan gedacht te hebben en voegde u eraan toe dat uw kinderen ziek waren. Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen niet aannemelijk bevonden worden. Immers, dat u, na het oversteken van de Eritrees-Soedanese grens, per toeval een wagen tegenkwam waarvan de inzittenden bereid waren u en uw kinderen rechtsreeks, zonder tussenstop, mee te nemen naar Khartoem – een stad op zo'n 563 kilometer van Ali Gidir – zonder dat u zich enige vraag zou stellen van waar die wagen dan wel kwam, en zonder dat u enige plek weet te noemen waar u gepasseerd zou zijn onderweg naar Khartoem, zijn verklaringen die niet weten te overtuigen.

Tot slot dient opgemerkt dat u uw profiel – van ongeschoolde vrouw, afkomstig uit een klein dorpje – niet heeft weten hard te maken. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u slecht bent in het aanduiden van jaartallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 30), en poogde u dit te laten blijken door het geven van duidelijk foutieve jaartallen. Zo verklaarde u, gevraagd wanneer u Eritrea verliet, dat u het land verliet in het jaar 2005. U gevraagd of u niet het jaar 2015 bedoelt, antwoordde u ontkennend en herhaalde u dat het 2005 was. Gevraagd of u het verschil kent tussen het jaar 2005 en 2015, antwoordde u bevestigend en verklaarde u – correct – dat het jaar 2005, 5 jaren na het jaar 2000 is. Wanneer u gevraagd werd waar u dan verbleef gedurende de voorbije tien jaren, gaf u aan Eritrea te hebben verlaten vorig jaar [2015]. **U verklaarde verschonend dat u geen schoolliep, u niet veel afweet van jaren, en u zelfs niet weet hoe oud u en uw kinderen zijn.** Gegeven de bovenstaande verklaring, is het dan wel bevreemdend dat u, gevraagd wanneer uw huis vernield werd te Adi Keyh, u **zonder enige aarzeling wist aan te geven dat dit gebeurde op datum van 5 maart 2015** (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd of u nu wel weet dat het 2015 is, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wanneer u huwde, **wist u ook steeds aan te geven dat u huwde in het jaar 2002** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19 en 24), eveneens wist u te duiden dat dit **2 jaren na het derde conflict tussen de landen Eritrea en Ethiopië was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd naar de landcode die ingegeven moet worden, wanneer men vanuit het buitenland naar Eritrea telefoneert, **reciteerde u het gsm-nummer van uw moeder helemaal volledig uit het hoofd, en gaf u de te vormen landcode correct aan** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20) – **hetgeen toch wel opmerkelijke kennis betreft, voor een persoon die oppert niet eens de eigen geboortedatum te kunnen onthouden, en geen verschil zou zien tussen de jaartallen 2005 en 2015.** Voorts blijkt uit het geheel aan bovenstaande vaststelling dat u wel gevat genoeg bent uw verklaringen te wijzigen en aan te passen wanneer u geconfronteerd werd met bepaalde informatie, dan wel met incoherenties tussen uw verklaringen. Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u uw profiel van ongeschoolde dorpsvrouw, niet aannemelijk heeft weten te maken, en dit als verzonnen overkomt.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en afkomst, niet aannemelijk wordt bevonden.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Saho heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerd Eritrese nationaliteit, omdat Saho niet alleen in Eritrea wordt gesproken, maar eveneens in Ethiopië en Soedan, hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde Eritrese identiteitskaart, dient er te worden gewezen op de grote schaal van corruptie, zowel binnen als buiten Eritrea, wat betreft alle vormen van Eritrese identiteitsdocumenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen het nagenoeg onmogelijk maakt de authenticiteit van Eritrese documenten na te gaan. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het CGVS geenszins geloof hechten aan uw verklaringen omtrent dit document, en de door u voorgehouden authenticiteit ervan. Wat betreft de door u neergelegde huwelijksakte, dient opnieuw verwezen naar de grote mate van corruptie wat betreft alle vormen van Eritrese identiteitsdocumenten. Voorts dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de redenen waarom u dit attest aanvraagde in het jaar 2015 [13 jaren na uw beweerd huwelijk] – zoals hierboven reeds opgemerkt – tegenstrijdig zijn. Wat betreft de gezondheidskaarten van uw kinderen, dient vastgesteld dat deze kaarten geenszins bewijzen dat de erop vermelde personen, uw kinderen zouden betreffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Over de procedure

Verzoekster stelt ter terechtzitting van 20 september dat ze de bijstand van de tolken Tigrinya, Tigre, talen die zoals ter terechtzitting blijkt, gesproken door de grote meerderheid van de Eritrese bevolking, niet wenste. De tolken Amhaars, Engels en Arabisch stonden eveneens op de zitting van 20 september 2016 ter beschikking maar verzoekster stelde niet dat deze eventueel een mogelijk alternatief konden zijn. Verzoekster beweerde enkel het Saho te spreken, een taal gesproken door een minderheid in Eritrea en Ethiopië.

De zaak werd daarop uitgesteld tot 26 september 2016 teneinde verzoekster toe te laten zelf een tolk van haar keuze mee te brengen naar de zitting.

Ter terechtzitting van 26 september bleek dat de verzoekster geen tolk Saho voorzien heeft ondanks de beschikking (aangetekend verstuurd en gefaxt aan Mr. C. NDJEKA OTSHITSHI op woensdag 21 september 2016) dit uitdrukkelijk vermeldt.

De verzoekende partij was vergezeld door een persoon met wie ze vlot in het Arabisch communiceerde. Aangezien naast de verwerende partij enkel de verzoekende partij aanwezig was in de zittingszaal kon vastgesteld worden door de Voorzitter, griffier en twee personen van de tolkdienst dat ze het Arabisch vlot hanteerde. De verwerende partij beaamt ter terechtzitting dat de verzoekende partij in het Arabisch communiceerde, met de persoon die haar vergezelde, voor de terechtzitting aanving. Daarop werd een tolk Arabisch voorzien.

De Voorzitter stelt ter terechtzitting vast dat de verzoekende partij weigert mee te werken, ondanks de aanwezigheid van een tolk Arabisch.

De verzoekende partij beweert eerst geen Arabisch te kennen doch ontkent niet dat ze Arabisch sprak vóór de zitting met de persoon die inmiddels de zittingszaal verlaten had.

Verzoekende partij verklaart daarop het Arabisch gebrekkig te hanteren en tenslotte dat ze het Arabisch toch goed begreep maar niet goed kon spreken. De tolk Arabisch ter beschikking tijdens de terechtzitting kon verzoekster nochtans zonder problemen begrijpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 25 maart 2016 in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster herhaalt dat ze vreest voor vervolging in haar land van herkomst nadat haar echtgenoot beslist had van het nationale leger te deserteren. *“De echtgenoot van verzoekster verliet het land van herkomst en liet verzoekster alleen met de kinderen achter. De ordediensten kwamen regelmatige bij verzoekster langs om haar echtgenoot te zoeken. Verzoekster voelde zich meer en meer bedreigd vanaf het moment waarop haar echtelijke woning door de autoriteiten vernield werd. Ze wist dat ze niet langer veilig was in dat land en dat ze op de hulp van de ordediensten niet kon rekenen (...). Verzoekster voelde zich genooddaakt om haar land van herkomst te verlaten en de internationale bescherming te vragen”*. Ze meent dat de commissaris generaal haar ten onrechte de status van vluchteling weigerde alsmede de status van subsidiaire bescherming toe te kennen en ten onrechte haar Eritrese nationaliteit betwist. Verzoekster stemt dat ze goed uitlegde waar haar dorp zich bevindt en haar onwetendheid over de zoba van Adi Keyh niet als tegenindicatie kan worden weerhouden voor de afkomst van verzoekster. Verzoekster benadrukt dat ze tal van correcte antwoorden geformuleerd heeft over haar land van herkomst en er niet kan verwachten worden dat verzoekster de geografische gegevens van haar regio onder de knie heeft. Ten slotte stelt verzoekster dat gezien de algemene situatie in Eritrea zorgwekkend blijft en verzoekster in geval van terugkeer het slachtoffer van geweld zou worden, zij de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Beoordeling

3.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.3. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van

verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen en/of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

3.4. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1986 geboren te zijn in Karibosa, Eritrea, en heel haar leven in Eritrea te hebben gewoond tot haar vlucht in april 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij in Eritrea is opgegroeid en 29 jaar heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle socio-politieke, maatschappelijke en historische aspecten van Eritrea, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoeksters socio-politieke, maatschappelijke en historische zijn echter ernstig ontoereikend.

3.5. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster naast het Saho, geen andere Eritrese taal spreekt. Verzoekster stelt dat ze een ongeletterde, dorpsvrouw is die zelden uit haar dorp kwam en enkel met haar eigen etnie sprak. Verzoekster licht ter terechtzitting echter niet toe waarom ze als uiterst traditionele vrouw die haar dorp niet uitkwam, dan niet traditioneel gekleed loopt maar wel Arabische gekleed. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekster het Arabisch wel ongehinderd kan hanteren en dit op zich reeds haar opgezet profiel van traditionele, ongeletterde dorpsvrouw, geheel ondergraaft, kan uit de overige motieven van de bestreden beslissing overduidelijk blijken dat verzoekster geheel onbekend is met Eritrea.

3.6. De commissaris-generaal stelt ook terecht dat verzoekster wel duidelijk gestudeerd heeft of minstens gewoon is om jaartallen en tijdstippen te hanteren. Zo verklaarde verzoekster zonder enige aarzeling dat haar huis vernield werd op 5 maart 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 36) waarbij ze benadrukt dat het zeker in 2015 is; dat ze huwde in het jaar 2002 (zie gehoorverslag CGVS, p. 19 en 24), dat dit 2 jaren na het derde conflict tussen de landen Eritrea en Ethiopië was (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Voorts kent verzoekster het telefoonnummer van haar moeder helemaal volledig met landcode uit het hoofd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20) zodat niet aannemelijk is dat verzoekster haar eigen geboortedatum niet kan onthouden, en geen verschil ziet tussen de jaartallen 2005 en 2015.

3.7. Aldus moet verzoekster kunnen aangeven waar ze woonde. Verzoekster beperkt zich tot het stellen dat ze eerst in het dorp Karibosa woonde, en daarna in het dorp 'Lialeo', beide nabij de stad Adi Keyh (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, 6 en 9). Verzoekster geeft toe dat ze de zoba [administratieve regio waarin het land Eritrea is opgedeeld niet kon aangeven welke] niet kent, maar meent dat dit niet belangrijk is. Echter de bestreden beslissing benadrukt terecht dat verzoekster haar administratieve regio niet kent en al evenmin het verschil tussen een zoba en een nues zoba en dit terwijl ze gehuwd is en een identiteitskaart had, een huis had gekocht. Verzoekster had dus doorheen haar leven talrijke directe of indirecte contacten met de administratie en staatsinstellingen te meer ze haar man beweerdelijk gedeserteerd was en van haar vader beweerdelijk voor enige tijd in de gevangenis van Mandefera zat. Haar onwetend is over haar administratieve regio is aldus wel betekenisvol. Dit klemmt te meer nu ze later in haar gehoor haar verklaringen hierover grondig wijzigt en stelt dat ze 6 maand (of 3 maand al naargelang de verklaringen) in Adi Keyh had gewoond.

3.8. In dezelfde zin kan worden vastgesteld dat verzoekster namen en plaatsen noemt die ze geheel niet kan situeren (Mendefera, Adi Keyh, Asmara (zie CGVS-gehoor p. 21)) en zoals de bestreden beslissing terecht besluit, zonder te weten waarover ze spreekt. Immers indien verzoekster het Arabisch vlot spreekt dan kan aangenomen worden dat ze ook verstandig genoeg is om gezien te hebben of de nabijgelegen Adi Keyh een grote stad is, al was het maar omdat een dergelijk centrum ook het handelscentrum met de grote markt is en ze er later in het gehoor een huis had gekocht.

Dat verzoekster zelfs de berg naast haar dorp niet kent maar een naam van een verder afgelegen berg kon vermelden (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) wijst opnieuw op fragmentarisch ingestudeerde kennis (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

3.9. Om haar profiel van dorpsvrouw die onbekend is met de omgeving te staven verklaarde verzoekster dat ze haar dorp nooit verliet tenzij sporadisch op bezoek naar haar geboortedorp en dat van haar echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18). Verzoekster impliceert hiermee dat van haar geen bijzondere kennis kan verwacht worden. Echter wanneer verzoekster later tijdens het gehoor gevraagd

werd om uit te leggen hoe ze Eritrea heeft verlaten en naar de grens reisde, kon ze talrijke gegevens aanbrengen waarvan ze het bestaan of de kennis ervan eerder had ontkend ([zoba] Gash Barka, een residentiekaart te Gash Barka, ze zou wel in Adi Keyh geweest zijn, waar ze ingeschreven was bij de administratie) ((zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Zo had verzoekster initieel gesteld dat ze ook onbekend is met de identiteitsdocumenten in Eritrea en niet wist wat een residentiekaart was (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Verzoekster heeft dus een verhaal aangebracht dat ze niet in het minst kan toelichten wanneer doorgevraagd wordt (zie ook haar foute en vage verklaringen over Gash Barka CGVS-gehoor p. 30-32).

3.10. Verzoekster kent ook het onderwijssysteem niet, noch de grote feestdagen van Eritrea terwijl een volwassen vrouw van 28 jaar dergelijke publieke feestdagen eenvoudig kan herinneren. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is er *"geen hoge scholingsgraad vereist om te weten, of aan te geven, wanneer en hoe onafhankelijkheidsdag gevierd wordt"* nu dit de belangrijkste feestdag van Eritrea is, een publieke feestdag en een vrije dag dat het hele land viert, en deze vieringen tot een week lang kunnen duren.

Verzoekster legt een huwelijksakte neer uitgereikt in 2015 terwijl ze beweerdelijk huwde in 2002. Om deze anomalie te verklaren stelt verzoekster geheel tegengesteld aan haar eerdere verklaringen dat haar echtgenoot vanuit Israël een huis voor haar had kocht te Adi Keyh en ze hiervoor talrijke administratieve stappen diende te zetten. Zo zou verzoekster een nieuwe huwelijksakte hebben aangevraagd om voor te leggen bij de aankoop van het huis en heeft ze zes maanden te Adi Keyh (waar ze eerder nooit kwam) heeft gewoond. De afgiftedatum van deze huwelijksakte [6 maart 2015] is onverzoenbaar met verzoeksters verklaring Eritrea te hebben verlaten in de loop van de maand april 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10, 30 en 36). Daarop wijzigt verzoekster opnieuw haar verklaringen wanneer doorgevraagd wordt en beweert ze dat ze de huwelijksakte pas aanvroeg nadat haar huis werd vernield (zie gehoorverslag CGVS, p. 36), wat nog minder aannemelijk is gezien ze toen vervolgd zou zijn en ze niet toelicht hoe ze dan zonder documenten op naam van haar (vervolgde)echtgenoot een huis kan kopen.

3.11. De overige verklaringen inzake haar vertrek uit Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 31, 32 en 33) - onder meer waar verzoekster na het oversteken van de Eritrees-Soedanese grens, per toeval met een wagen meekon waarvan de inzittenden bereid waren verzoekster en de kinderen rechtsreeks, zonder tussenstop, mee te nemen naar Khartoem op zo'n 563 kilometer van Ali Gidir - zijn geheel ongeloofwaardig en komen verzonnen voor.

3.12. Verzoeksters verklaringen zijn geheel ongeloofwaardig. Niet enkel toont ze niet aan uit Eritrea afkomstig te zijn, haar verklaringen over haar verblijfplaatsen, haar vervolgde echtgenoot zijn dermate onlogisch, ongerijmd dat ze onzinnig zijn. Haar asielrelaas komt dan ook geheel verzonnen voor.

3.13. Uit deze bovenstaande vaststellingen kan enkel besloten worden dat verzoekster niet afkomstig is uit Eritrea, en dus niet aantoonde de Eritrese nationaliteit te bezitten.

3.14. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van de ook ter terechtzitting neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeksters nationaliteit niet wordt aangetoond zodat de neergelegde identiteitsdocumenten van verzoekster en haar moeder niet ondersteund worden door coherente verklaringen en aldus geen bewijswaarde hebben.

Voorts werd reeds uiteengezet waarom de neergelegde huwelijksakte [13 jaren na uw beweerd huwelijk] wordt tegengesproken door verzoeksters relaas. Verzoekster toont evenmin aan dat de gezondheidskaarten van de kinderen, haar eigen kinderen toebehoren. Deze stukken zijn bovendien geen geldige identiteitsdocumenten.

3.15. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van korte gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde

elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.17. Verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.18. Gelet dat verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonst, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

3.19. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtensituatie in het verzoekschrift is dan ook niet nuttig. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekende partij om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekende partij voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoekende partij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

3.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

3.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK